

ство-то на земѣх-тѣ и на климата да правятъ забѣлѣжки, что може да бѣде нужно за общѣ ползѣ на колонисты-тѣ, и да прѣдставятъ забѣлѣжки-тѣ си непосредственно на свое-то началство; возъ това да изясняватъ и да внушавать на селене-тѣ выгоды-тѣ, каквы-то ся заключавать въ това.

180. Никой изъ колонисты-тѣ ни подъ какъвъ прѣдлогъ не трѣбва да прѣдава другому, или да продава хозяйство-то си; освѣнь само въ случай, кога нѣкой, не имѣющи дѣца и наслѣдницы, отъ старость, дряхлость и болестъ никакъ не може самъ да го управлява; но и въ такъвъ случай да не го прѣдава инакъ, освѣнь съ позволеніе отъ свое-то мѣстно началство, а не отъ само себе си, по произволь. Оный, който му приими хозяйство-то, е длъженъ да прииме съ него наедно и всичкы-тѣ казѣны длъгове, каквы-то ся падатъ на прѣстарѣлыя и болныя, и возъ това да ся старе да го гледа и да го храни.

Отдѣленіе Второ.

ЗА ЗЕМЛЕДѢЛІЕ-ТО НА КОЛОНИСТЫ-ТЪ.

181. Старшины-тѣ, выборны-тѣ и засѣдатели-тѣ сѣ обязаны да поощряватъ колонисты-тѣ камъ орань и подобро обработване на земѣх-тѣ.

182. Тія сѣ длъжны неослабно да гледать, чтото домакыны-тѣ, които сѣ въ силѣ да работѣтъ, непрѣмѣнно сами да ся упражняватъ съ земледѣліе и прилжно да ся занимаватъ съ хозяйство-то.

183. Колонисты-тѣ сѣ обязаны да иматъ въ готовность плугове-тѣ, рала-та, браны-тѣ, колесницы-тѣ и другы нареды, нужны за полскы-тѣ работы, за да не ся испуща благопріятно-то за орань время, чрѣзь нѣманіе-то имъ; ако ся намѣри нѣкой въ това неисправенъ не отъ нерадѣніе, а по другы нѣкои слу-